

Gemeente Westervoort
t.a.v. College van B&W
Postbus 40
6930 AA Westervoort

Datum: 7 december 2018

Betreft: Reorganisatie Stichting Kulturhus Westervoort
Bijlage: Reorganisatieplan Ondersteunende diensten SKW

Geachte leden van het college,

In navolging op het gesprek met u op 11 september inzake de heroriëntatie van de strategie van SKW en de daarop volgende gesprekken met wethouder de heer T. Kampschreur bieden wij u het Reorganisatieplan Ondersteunende diensten¹ aan. Het plan geeft inzicht in de motivatie van de reorganisatie en de kosten van de reorganisatie van het personeel. Als gevolg van de sterk en structureel verlieslatende situatie van de Ondersteunende diensten (Horeca en facilitaire ondersteuning) is ingrijpen nodig. De vermogenspositie van SKW wordt in snel tempo aangetast, waardoor halverwege 2019 liquiditeitsproblemen dreigen te ontstaan.

De kosten van de reorganisatie (ontslag medewerkers) kan SKW niet zelfstandig dragen. Tegelijkertijd kan niet langer worden gewacht. Het bestuur van SKW verzoekt dringend het college de reorganisatie (voor) te financieren. De kosten voor compensatie van de medewerkers is berekend voor een drietal varianten:

1. beperkte transitievergoeding (overbruggingsregeling transitievergoeding tot 2020)
2. reguliere transitievergoeding (wettelijke regeling)
3. kantonrechtersformule factor 0,8

De met deze varianten samenhangende reorganisatiekosten zijn weergegeven in onderstaand overzicht.

	Medew.1	Medew.2	Medew.3	Totaal
1. Transitievergoeding beperkt	€ 10.524	€ 8.592	€ 2.373	€ 21.489
2. Transitievergoeding regulier	€ 26.895	€ 14.320	€ 2.373	€ 43.588
3. Vaststellingsovereenkomst	€ 44.200	€ 21.193	€ 6.835	€ 72.228

SKW komt niet in aanmerking voor toepassing van de overbruggingsregeling voor ondernemingen met een beperkte omvang omdat zij niet voldoet aan 3 van de 5 gestelde voorwaarden.

¹ Dit plan is primair geschreven om inzicht te geven aan de medewerkers vanuit de verplichting ontslag op organisatorische en bedrijfseconomische gronden te motiveren.

De keuze bestaat dus uit toepassing van de reguliere transitievergoeding of met de medewerkers trachten tot een vaststellingsovereenkomst te komen. In de laatste variant is voor de berekening van de kosten uitgegaan is van de kantonrechtersformule met toepassing van een factor 0,8.

Het bestuur bepleit sterk te kiezen voor de toepassing van de variant van de vaststellingsovereenkomst. Hiertoe zijn de volgende (morele) argumenten van belang:

1. De medewerkers zijn niet eenvoudig plaatsbaar op de arbeidsmarkt. Door met de medewerkers vaststellingsovereenkomsten te sluiten krijgen zij meer tijd en mogelijkheden om zich te oriënteren op een nieuwe arbeidzame toekomst. Bovendien kan de reorganisatie procesmatig beter worden gepland omdat er overeenstemming is met de medewerkers, hetgeen loyaliteit met zich meebrengt.
2. De kans op procedures wordt beperkt omdat medewerkers niet via de route van bezwaarprocedures proberen het onderste uit de kan te halen.
3. De dreiging op meer ziekmeldingen in deze voor de medewerkers onzekere situatie is reëel (1 van de 3 medewerkers is op dit moment ziek). De kosten die dit met zich meebrengt verergert de situatie ernstig:
 - arbeidsongeschikte medewerkers kunnen niet worden ontslagen;
 - de kosten van vervanging leiden tot een nog hoger verlies;
4. Bezwaarprocedures kunnen tot aanzienlijke vertraging leiden, waardoor de verlieslatende situatie langer voort duurt. In het reorganisatieplan is aangetoond dat elke maand ruim € 8.000 verlies op ondersteunende diensten wordt geleden.

Het is de inschatting van het bestuur dat de meerkosten van het toepassen van de variant van de vaststellingsovereenkomst tot een veel grotere acceptatie leidt waardoor de meerkosten van deze variant relatief snel zijn terugverdiend. Voorkomen wordt dat "goedkoop is duurkoop" van toepassing kan worden verklaard op de aanpak.

Het is overigens geen garantie dat met de medewerkers een vaststellingsovereenkomst kan worden gesloten, maar het is naar de mening van het bestuur wel de meest kansrijke en bedrijfseconomisch minst risicovolle weg.

Kortom: het bestuur verzoekt het college in te stemmen met de (voor)financiering van variant 3.

Inverdieneffect van de reorganisatie.

Door de reorganisatie van de horeca wordt het exploitatieverlies (directe opbrengsten minus directe kosten) van circa € 96.000 per jaar vermeden. Daar staat tegenover dat het alternatief van de professionele Ondersteunende diensten ook een zeker budget vergt. Het alternatief is op dit moment nog onvoldoende concreet uitgewerkt, maar een eerste raming van een exploitatiebudget vergt circa € 40.000 per jaar.

Dit betekent dat er een netto inverdieneffect ontstaat van circa € 55.000 per jaar. Hiervan moet het te verwachte overall exploitatietekort van de stichting worden afgetrokken om de vermogenspositie van SKW constant te houden. De verwachting is dat dit tekort ook voor 2018 circa € 35.000 zal zijn.

Het netto inverdieneffect zou daarmee circa € 20.000 per jaar bedragen. De gevraagde (voor)financiering van circa € 75.000 zou dan in een periode van circa 4 jaar kunnen worden afgelost.

Het bestuur verzoekt u op zeer korte termijn het bovenstaande verzoek te bespreken zodat het bestuur zijn verantwoordelijkheid kan nemen naar de betrokken medewerkers.

Graag vernemen wij spoedig uw reactie.

Namens het bestuur
drs. N. Brinkhuis
voorzitter a.i.